

Yttrande från Regionkommittén om "Begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i EEE-Produkter samt hantering av WEEE"

(2010/C 141/11)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Enligt Regionkommittén bör direktivet innehålla en rekommendation till medlemsstaterna att tvinga (och inte bara stimulera) tillverkare av elektriska eller elektroniska produkter att utforma produkterna på ett sätt som underlättar reparation, demontering, återanvändning och återvinning. Den avgift som utkrävs inom ramen för efterlevnadsbestämmelserna bör därför stå i relation till möjligheten att återanvända eller återvinna en särskild produkt.
- Insamlingsnivån bör tillämpas på varje produktkategori för sig och insamlingsmålet bör beräknas på grundval av den genomsnittliga livscykeln för elektriska eller elektroniska produkter. Medlemsstaterna bör säkerställa att små mängder avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter inte hamnar bland osorterat avfall.
- Tillverkarna måste ha en klar och tydlig skyldighet att stå för kostnaderna för insamlingen och för de stationer som krävs för insamling av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter. Tillverkarnas ansvar bör obligatoriskt utökas till att omfatta kostnaderna för separat insamling från hushållen för att säkerställa ökad harmonisering av det ekonomiska ansvaret och lika villkor i EU.
- Regionkommittén anser att man i enlighet med "hierarkin" för avfallshantering bör fastställa ett separat minimimål på 5 % för återanvändning av produkter. På så sätt skulle man kunna råda bot på den rådande oviljan att återanvända återvunna produkter och se till att apparater av hög kvalitet återanvänds.
- Alla kostnader för ett för människors hälsa och miljön ofarligt bortskaffande av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter och som innehåller farliga ämnen bör därför komma till uttryck i produktpriset. Kommittén beklagar att förteckningen över förbjudna ämnen enligt bilaga IV i direktivet om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter inte utvidgats.
- Regionkommittén anser att man bör ägna betydligt större uppmärksamhet åt miljöutbildningens roll, bland annat med informationskampanjer för allmänheten. Man bör stödja de lokala och regionala myndigheterna i arbetet med att förbereda och genomföra dessa åtgärder, som kan ha mycket stor betydelse för hur konsumenternas beteende påverkas.

Föredragande: Jerzy Zająkala (PL–UEN–AE), borgmästare i kommunen Łubianka

Referensdokument

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter (RoHS) (omarbetning)

KOM(2008) 809 slutlig

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) (omarbetning)

KOM(2008) 810 slutlig

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

A. Hänsyn till den lokala och regionala dimensionen

Allmänna kommentarer

1. Regionkommittén instämmer i vikten av en lämplig reglering av frågor rörande en korrekt hantering av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) med tanke på den stora inverkan detta slags avfall har på miljö och hälsa.

2. Regionkommittén understryker att det i de flesta medlemsstater är de lokala och regionala myndigheterna som har till uppgift att genomföra EU:s avfallshanteringspolitik. De utarbetar planer, beviljar tillstånd för insamling och behandling av avfall och förvaltar systemen för insamling och behandling. De bör därför spela en viktig roll i arbetet med att utarbeta nya strategier och förslag på avfallshanteringsområde.

3. Regionkommittén ställer sig positiv till att kommissionen tagit initiativ till en omarbetning av direktiven och i sitt utkast beaktar innehållet i ett tidigare ReK-yttrande, från 2000, där kommittén förklarade att man borde minska de omotiverade kostnaderna och bördorna för marknadsaktörerna och förvaltningen, öka effektiviteten och framför allt begränsa den snabbt växande avfallskedjans miljöeffekter.

4. Regionkommittén bekräftar att gemenskapens miljöpolitik baseras på principen om att förorenaren ska betala. Producentansvaret, som är en direkt konsekvens av denna princip, är en huvudprincip för avfallshanteringen och en hörnsten i direktivet om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter.

5. Regionkommittén vill framhålla att det uppstått förseningar i genomförandet av direktivet om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter. Dessa förseningar leder till att de lokala och regionala myndigheterna och tillverkarna inte i tillräckligt god tid får tydliga anvisningar om hur bestämmelserna bör genomföras.

6. Regionkommittén anser att det nya direktivet om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter bör säkerställa att systemen för kontroll av efterlevnaden ger de lokala och regionala myndigheterna lämplig och fortlöpande ersättning för eventuella ekonomiska eller administrativa bördor som uppstår som en följd av genomförandet av direktivet.

B. Bättre lagstiftning

Gemensam behandling av direktivet om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE-direktivet) och direktivet om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter (RoHS-direktivet)

7. Regionkommittén anser att båda direktiven i möjligaste mån bör behandlas parallellt och i kombination med andra EU-bestämmelser i dessa frågor. Endast på så sätt kan problemen lösas på ett lämpligt sätt.

Harmoniserad lagstiftning – att skapa konsekventa system

8. Regionkommittén förväntar sig att alla aktörer inom avfallskedjan (tillverkare, distributörer samt lokala och regionala myndigheter) når fram till en gemensam standpunkt om ansvaret för insamlingen från privathushåll av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter. Den nuvarande situationen, där medlemsstaterna har olika strategier, leder till omotiverade skillnader i kostnaderna för dessa aktörer, vilket i sin tur snedvrider konkurrensen. Kommittén accepterar emellertid att samlingsmetoderna kan variera mellan regioner beroende på lokala förutsättningar och villkor.

9. Regionkommittén håller med om att omarbetningen av direktiven inte strider mot subsidiaritetsprincipen. Hälso- och miljöeffekterna av elektriska och elektroniska produkter (EEE) och avfall som utgörs av eller innehåller sådana är i likhet med den fria rörligheten för varor på marknaden gränsöverskridande. EU är därför lämplig beslutsnivå. Enskilda initiativ från medlemsstaternas sida kan leda till att miljöskyddet begränsas och till problem på den inre marknaden, t.ex. genom att tillverkarnas och konsumenternas kostnader för att anpassa sig till de nya bestämmelserna ökar.

10. Regionkommittén håller med om att direktivet om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter syftar till större samstämmighet och till synergieffekter med andra EG-rättsakter på detta område för samma produkter, framför allt med Reach. Genom att tillämpningsområdet och definitionerna klargörs, harmoniserade klausuler om verkställighet införs och mekanismen för beviljande av undantag förbättras kommer den rättsliga klarheten att öka.

11. Regionkommittén framhåller det lämpliga i den harmonisering av tillämpningsområdet för direktiven som fastställs i artikel 2 och de definitioner som fastställs i artikel 3 i direktivet om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter. Klarheten i bestämmelserna och deras överensstämmelse med de EG-rättsliga föreskrifterna på detta område kommer att öka den rättsliga klarheten och begränsa de administrativa kostnaderna.

12. Regionkommittén ser positiva aspekter i att registreringen av tillverkarna av elektriska och elektroniska produkter harmoniseras men vill framhålla att det nuvarande registrerings-systemet i en del av medlemsstaterna införts först under de senaste fyra åren och att detta varit kostsamt. Innan man inför ett nytt system för registrering av tillverkare bör man kontrollera hur effektivt det är. Regionkommittén vill samtidigt framhålla att alla krav på rapportering från de lokala och regionala myndigheterna även fortsättningsvis måste uppfyllas.

13. Regionkommittén välkomnar minimiinspektionskraven för medlemsstaterna och minimikraven för kontroll av transport av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter. Dessa krav bidrar till direktivets genomförande. Regionkommittén uppmanar samtidigt medlemsstaterna att se till att organen i fråga får tillräckliga resurser för att kunna genomföra bestämmelserna, bland annat stöd för utbildning av de tjänstegrenar som har till uppgift att genomföra lagstiftningen. Dessutom bör man involvera Impel-nätverket ⁽¹⁾ i arbetet med minimiinspektionskraven.

14. Regionkommittén framhåller att det saknas tydliga föreskrifter för kontroll och övervakning av hur de kollektiva och individuella systemen fullgör de krav som ställs på dem och hur enskilda tillverkare fullgör sina finansiella skyldigheter enligt direktivet.

15. Regionkommittén beklagar att man vid omarbetningen inte ägnat tillräckligt mycket tanke åt hur man kan stimulera utvecklingen av en gemensam europeisk avsättningsmarknad för återvunna produkter. För detta ändamål skulle man kunna använda instrument som styr efterfrågan (t.ex. miljöanpassade of-fentliga upphandlingar, incitament för köp av återvunna material o.dyl., exempelvis genom beskattning av jungfruliga material om återvunna alternativ finns tillgängliga). Detta skulle utan tvivel leda till en minskad mängd avfall som utgörs av eller

innehåller elektriska eller elektroniska produkter och övertyga allmänheten om att detta avfall omhändertas på rätt sätt.

C. Åtgärder för att öka konsumenternas medvetenhet och stimulera ett miljövänligt beteende

16. Regionkommittén anser att man bör ägna betydligt större uppmärksamhet åt miljöutbildningens roll, bland annat med informationskampanjer för allmänheten som vänder sig till alla åldersgrupper och är anpassade till de lokala förhållandena och konsumtionsmönstren. Effektiviteten i dessa åtgärder har mycket stor betydelse för hur konsumenternas beteende påverkas. Man bör stödja de lokala och regionala myndigheterna i arbetet med att förbereda och genomföra dessa åtgärder.

17. Regionkommittén anser att EU och medlemsstaterna bör inleda och stödja forskning om effektiv hantering av återvunna produkter och delar av sådana produkter, och söka efter effektiva metoder för att informera medborgarna om miljövänligt beteende.

18. Regionkommittén anser att EU och medlemsstaterna bör stödja åtgärder för att göra konsumenterna mer medvetna och främja utbyte av god praxis mellan medlemsstaterna och mellan lokala och regionala myndigheter.

D. Omarbetning av direktivet om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter

19. Regionkommittén anser att det är av största vikt att återvinningsrutinerna för avfall från elektriska och elektroniska produkter inte varierar på grundval av materialens värde.

20. Regionkommittén anser att man bör göra tydlig åtskillnad mellan återanvändning av föremål som ännu inte blivit avfall (och inte behöver räknas in i målen) och återanvändning av föremål som redan blivit avfall, t.ex. från kommunala sopanläggningar. Regionkommittén vill framhålla hur svårt det är att kontrollera i vilket tillstånd det avfall som skickas till samlingsstationerna befinner sig och att det är bättre att skicka vissa gamla och ineffektiva apparater till materialåtervinning än att återanvända dem.

21. Regionkommittén ställer sig positiv till att direktivets tillämpningsområde förtydligas och till den tydliga specificering av kategorier och typer av elektriska eller elektroniska produkter som finns i bilagorna till direktivet. Regionkommittén vill dock framhålla att det kan uppstå problem när varor med dubbla användningsområden ska klassificeras. Regionkommittén anser därför att man bör betrakta sådana varor som avfall från privat-hushåll. I vissa situationer kan det annars hända att kostnader utan giltiga skäl överförs på andra aktörer och att betalningarna från privathushållen för avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter minskar. Denna klassifi-cering skulle också innebära större tydlighet och säkerhet för producenterna.

⁽¹⁾ Implementation and Enforcement of Environmental Law Network.

22. Enligt Regionkommittén bör direktivet innehålla en rekommendation till medlemsstaterna att tvinga (och inte bara stimulera) tillverkare av elektriska eller elektroniska produkter att utforma produkterna på ett sätt som underlättar reparation, demontering, återanvändning och återvinning. Detta skulle bidra till att minska mängden avfall på soptippar och i sopförbränningsanläggningar. Här bör man beakta möjligheten att införa ett system med incitament och fördelar för de tillverkare som överträffar de fastställda återvinningskraven för en viss grupp av produkter.

23. Regionkommittén vill påpeka ett problem i tillämpningen av insamlingsnivån för kollektiva system. När insamlingsnivån tillämpas på ett (kollektivt) system som helhet (för alla apparater) på det sätt som kommissionen föreslår kan det få negativa effekter. I detta fall är det troligt att system för kontroll av efterlevnaden i första hand kommer att inriktas på tung utrustning (som bidrar med det mesta av vikten), inte på utrustning med mycket låg vikt. Det gäller att undvika att insamlingsnivån innebär att ett system skapas som fokuserar enbart på tung utrustning i stället för utrustning med stor miljöpåverkan. Av den anledningen bör insamlingsnivån tillämpas på varje produktkategori för sig.

24. Regionkommittén anser att den nya formeln för att räkna ut den planerade insamlingsnivån för insamling av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter är ett steg i rätt riktning. Hittills har nivån baserat sig på ett visst antal kilo per invånare, medan den nya indikatorn ska räknas ut som en procentandel av den genomsnittliga vikten på de produkter som släpps ut på marknaden. Den tvåårsperiod som fastställs för beräkning av genomsnittet tar dock inte hänsyn till den verkliga livscykeln hos vissa typer av elektriska eller elektroniska produkter, som ofta uppgår till avsevärt mer än två år. Regionkommittén vill också framhålla att en förlängning av livscykeln för elektriska eller elektroniska produkter minskar avfallsproblemet. Detta borde leda till att konsumenterna föredrar sådana produkter.

25. Regionkommittén rekommenderar också att man beräknar målet på grundval av den genomsnittliga livscykeln för elektriska eller elektroniska produkter och inte på grundval av försäljningen av nya produkter under de två föregående åren. Att basera beräkningarna på en tvåårsperiod verkar godtyckligt och skulle kunna leda till oönskade miljöeffekter, eftersom livscykeln för de enskilda typerna av produkter varierar betydligt.

26. Regionkommittén hyser oro för att målet fortfarande baseras på vikt, vilket inte återspeglar produkternas miljöpåverkan, och vill framhålla hur svårt det är att övertyga konsumenterna om att lämna ifrån sig små elektriska eller elektroniska produkter för återvinning inom ramen för system för separat insamling. Regionkommittén noterar att dessa produkter i hög

grad kastas i containrar för kommunalt avfall och på så sätt hamnar på soptippen. Regionkommittén anser därför att man bör ta hänsyn till små produkter när man fastställer medlemsstaternas skyldigheter enligt artikel 5.1 i direktivet.

27. Regionkommittén betonar att principen om att förorenaren ska betala innebär att kostnaderna för hanteringen av avfall från elektriska och elektroniska produkter (WEEE) bör betalas av konsumenterna, genom producenterna av elektriska och elektroniska produkter, och inte av skattebetalarna, huvudsakligen genom de lokala myndigheterna. Detta innebär att producenterna av elektriska och elektroniska produkter ansvarar för kostnaderna för insamling, hantering och behandling av avfall från elektriska och elektroniska produkter samt kostnaderna för information och en anpassad produktutformning. Principen om producentansvar utgör grundvalen för ett gott och tydligt samarbete mellan producenterna och de lokala och regionala myndigheterna så att direktivets mål kan uppnås.

28. Regionkommittén noterar den oro som framförts av tillverkarna⁽¹⁾ av elektriska eller elektroniska produkter, som förklarar att de, även om de med rätta anses ha ansvaret för att genomföra insamlingsmålen, bara har begränsade möjligheter att kontrollera t.ex. tillgången till insamlingsstationer och mängden avfall som konsumenterna producerar. I artikel 7.1 fastställs med rätta att det är tillverkarna som har slutansvaret för att insamlingsmålet uppnås.

Regionkommittén vill dock framhålla följande behov:

- Det krävs en bättre definition av alla aktörers roller och skyldigheter i avfallskedjan (inte bara tillverkarnas utan också distributörernas och de lokala och regionala myndigheternas) för att se till att principen om producentansvar fastställs och att rapporteringen av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter ska ske på ett sätt som medger insyn och för att produkterna ska behandlas i enlighet med direktivets miljönormer.
- Allt avfall från elektriska och elektroniska produkter som överlämnas till andra registrerade organisationer än producenternas produktåtertagningssystem måste registreras så att producenterna erhåller uppgifterna.
- Man bör skapa mekanismer som gör det möjligt för tillverkarna att ifrågasätta och kontrollera missbruk i fråga om kostnader och uppgifter med anknytning till artiklarna 12 och 13. Sådana mekanismer får dock inte skapa orimliga bördor för de lokala myndigheterna.

29. Regionkommittén efterlyser en utvidgning av producentansvaret så att det omfattar ett krav på att täcka kostnaderna för separat insamling från hushållen, inte bara en möjlighet att göra det.

⁽¹⁾ EESK 2008, CECED (European Domestic Equipment Manufacturers Committee) 2009, DigitalEurope 2009, Orgalime (European Engineering Industries Association) 2009.

30. Regionkommittén ställer sig positiv till att de minimimål som fastställs i artikel 11.1 höjts med 5 % och till att de nu också omfattar medicintekniska produkter. Regionkommittén anser att man i enlighet med "hierarkin" för avfallshanteringen bör fastställa ett separat minimimål på 5 % för återanvändning av produkter. På så sätt skulle man kunna råda bot på den rådande oviljan att återanvända återvunna produkter och se till att apparater av hög kvalitet återanvänds.

31. Regionkommittén påpekar att tillverkare av varor avsedda för konsumenter (B2C-varor) har föga eller inget intresse av att uppmäna till att deras utrustning ska återanvändas, och därför sker ingen återanvändning. Införandet av återanvändningsmål i återvinningsmålet kommer inte att ändra detta förhållande. Tillverkarna kommer bara att försöka nå målet genom återvinning och bortse från möjligheterna till återanvändning. Återanvändningsorganisationernas erfarenhet är dock att 20–30 % av alla kasserade elektriska och elektroniska produkter fortfarande är fullt funktionsdugliga eller kan bli det efter smärre reparationer. ReK tar avfallshierarkin på stort allvar och stöder främjandet av återanvändning av hela apparater. Vi föreslår därför ett separat mål för återanvändning av hela apparater.

32. Regionkommittén påpekar att vissa flexibla bestämmelser i direktivet och den otydliga definitionen av skyldigheter och ansvar i nationell lagstiftning vid många tillfällen har lett till oproportionellt stora administrativa och ekonomiska bördor för de lokala myndigheterna. Kostnader som enligt direktivet ska belasta producenterna belastar i slutändan de lokala myndigheterna eftersom de vanligtvis enligt lagen är skyldiga att samla in avfall och måste ingripa när producenternas återtagningssystem inte fungerar ordentligt. Vi anser att de lokala och regionala myndigheterna inte ska behöva bära de ekonomiska konsekvenserna av luckor i lagstiftningen om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter.

E. Omarbetning av direktivet om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter

33. Regionkommittén uttrycker sin oro över att farliga ämnen och material som används i elektriska och elektroniska produkter fortfarande vållar omfattande föroreningar. Inte nog med att man i dessa produkter använder många farliga ämnen och material – återvinningen av dessa produkter och behandlingen av dem sedan de tagits ur drift ger också upphov till andra skadliga ämnen, t.ex. dioxiner och furaner.

34. Regionkommittén framhåller att man bör verka för att bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och ökade mängder

avfall, bland annat avfall som innehåller farliga ämnen. Regionkommittén framhåller att samhället inte ska behöva betala ytterligare skatter för att täcka kostnaderna för hantering av avfall som innehåller farliga ämnen. Det är tillverkarna (och distributörerna, som importerar produkterna från länder utanför EU) som själva beslutar att använda farliga ämnen i de elektriska och elektroniska produkterna. Alla kostnader för ett för människors hälsa och miljön ofarligt bortskaffande av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter och som innehåller farliga ämnen bör därför komma till uttryck i produktpriset.

35. Regionkommittén instämmer i att man bör föra över förteckningen över förbjudna ämnen och maximikoncentrationer av dessa till bilagan till direktivet. Kommittén beklagar dock att förteckningen över förbjudna ämnen enligt bilaga IV inte utvidgats. Detta gäller framför allt hexabromcyklododekan (HBCDD), di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP), butylbensylftalat (BBP) och dibutylftalat (DBP) i alla elektriska eller elektroniska produkter.

36. Regionkommittén anser att man bör analysera olika argument såväl för ett fullt genomförande av Reach genom direktivet om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter som för att direktivet ska fortsätta att utgöra ett komplement till Reach-processen, eftersom det innehåller en mer exakt tidsplan för rapportering av nyligen identifierade farliga kemikalier som bör ersättas med ofarliga motsvarigheter.

37. Regionkommittén ställer sig positiv till att den översyn av undantag som äger rum vart fjärde år ersatts med en längsta giltighetstid på fyra år, med en möjlighet att ansöka om förlängning. Med detta vill man stimulera insatserna för att ersätta ämnen och överföra bevisbördan från de offentliga myndigheterna till den tillverkare eller distributör som lämnar en sådan ansökan.

38. Regionkommittén uppmanar kommissionen att ofördröjligen fastställa detaljerade regler för beviljande av undantag, med tanke på den rättsliga klarhet som de ekonomiska aktörerna behöver, och att fastställa hur de nya kriterierna avseende socioekonomiska effekter och fördelar, som omnämns i artikel 5.1 b, ska tillämpas när undantag beviljas och ses över.

39. Regionkommittén håller med om att bestämmelserna i artiklarna 6–8 är tydliga och konsekventa, och anser att en minskning av antalet produkter som inte uppfyller normerna genom en mer exakt och harmoniserad kontroll av marknaden är ett kostnadseffektivt sätt att öka direktivets positiva miljöeffekter.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsförslag 1

WEEE-direktivet (omarbetning), skäl 19

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(1920) Användarna av elektriska och elektroniska produkter i privathushållen bör ha möjlighet att lämna tillbaka WEEE åtminstone avgiftsfritt. Tillverkarna bör derför som ett minimikrav finansiera insamlingen från insamlingsanläggningar, behandlingen, återvinningen och bortskaffandet av WEEE. Medlemsstaterna bör uppmuntra tillverkarna att ta fullt ansvar för insamlingen av WEEE, särskilt genom att låta dem finansiera insamlingen av WEEE genom hela avfallskedjan, även från privathushåll; syftet med detta är att motverka att separat insamlat WEEE blir föremål för olämplig behandling eller olaglig export, att skapa jämlika förhållanden genom att formerna för tillverkarnas finansiering harmoniseras i hela EU och att föra över kostnaderna för avfallsinsamlingen från skattebetalarna i allmänhet till dem som faktiskt konsumerar elektriska och elektroniska produkter i linje med principen om att förorenaren betalar.	(1920) Användarna av elektriska och elektroniska produkter i privathushållen bör ha möjlighet att lämna tillbaka WEEE åtminstone avgiftsfritt. Tillverkarna bör derför som ett minimikrav finansiera insamlingen från insamlingsanläggningar, behandlingen, återvinningen och bortskaffandet av WEEE. Medlemsstaterna bör uppmuntra till att tillverkarna att tar fullt ansvar för insamlingen av WEEE, särskilt genom att låta dem finansiera insamlingen av WEEE genom hela avfallskedjan, även från privathushåll; syftet med detta är att motverka att separat insamlat WEEE blir föremål för olämplig behandling eller olaglig export, att skapa jämlika förhållanden genom att formerna för tillverkarnas finansiering harmoniseras i hela EU och att föra över kostnaderna för avfallsinsamlingen från skattebetalarna i allmänhet till dem som faktiskt konsumerar elektriska och elektroniska produkter i linje med principen om att förorenaren betalar.

Motivering

Tillverkarnas finansiella ansvar bör börja vid den tidpunkt då konsumenten kasserar den elektroniska produkten, vilket normalt sker i hemmet. Av de motiv som anges i detta skäl och för en optimal hantering av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter bör direktivet inte tillåta variationer i tillämpningen av tillverkarnas ansvar.

Ändringsförslag 2

WEEE-direktivet (omarbetning), artikel 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska, i enlighet med gemenskapens lagstiftning om produktutformning, inbegripet direktiv 2005/32/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter, uppmuntra åtgärder för att främja sådan utformning och tillverkning av elektriska och elektroniska produkter som syftar till lättare beaktar och underlättar återanvändning, nedmontering och återvinning, särskilt återanvändning och materialåtervinning av WEEE, dess beståndsdelar och material. Åtgärderna får inte utgöra hinder för den inre marknadens funktion. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder så att tillverkarna inte genom särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser förhindrar att WEEE återanvänds, såvida inte särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser har avgörande fördelar, till exempel med hänsyn till skyddet av miljön och/eller säkerhetskrav.	Medlemsstaterna ska, i enlighet med gemenskapens lagstiftning om produktutformning, inbegripet direktiv 2005/32/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter, uppmuntra kräva (ekonomiska) åtgärder för att främja sådan utformning och tillverkning av elektriska och elektroniska produkter som syftar till lättare beaktar och underlättar återanvändning, nedmontering och återvinning, särskilt återanvändning och materialåtervinning av WEEE, dess beståndsdelar och material. Åtgärderna får inte utgöra hinder för den inre marknadens funktion. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder så att tillverkarna inte genom särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser förhindrar att WEEE återanvänds, såvida inte särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser har avgörande fördelar, till exempel med hänsyn till skyddet av miljön och/eller säkerhetskrav.

Motivering

Direktivet bör innehålla en rekommendation till medlemsstaterna att tvinga (och inte bara stimulera) tillverkarna att utforma "miljövänligare" produkter. Den avgift som utkrävs inom ramen för efterlevnadsbestämmelserna bör därför stå i relation till möjligheten att återanvända eller återvinna en särskild produkt. För att uppnå detta krävs att man i WEEE-direktivet specificerar hur (synliga) kostnader inom ramen för efterlevnadsbestämmelserna beräknas.

Ändringsförslag 3

WEEE-direktivet (omarbetning), artikel 5.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att minimera bortskaffandet av WEEE som i form av osorterat kommunalt avfall och så att WEEE i hög grad insamlas separat, särskilt vad gäller kyl- och frysutrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen och fluorerade växthusgaser, vilket är en prioriterad åtgärd.	1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att minimera bortskaffandet av WEEE som i form av osorterat kommunalt avfall och så att WEEE i hög grad insamlas separat, särskilt vad gäller kyl- och frysutrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen och fluorerade växthusgaser, vilket är en prioriterad åtgärd. <u>Medlemsstaternas åtgärder bör också säkerställa att små mängder avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter inte hamnar bland osorterat avfall för att undvika ytterligare återvinningskostnader.</u>

Motivering

Små mängder avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter kastas ofta i kommunens sopcontainrar och hamnar sedan i den osorterade avfallsmängden. Det är dyrt att återvinna detta avfall och det utgör en orimlig börda för de lokala myndigheterna, vilket kräver nya arrangemang med producenterna. Ett avskaffande av denna hantering skulle sänka återvinningskostnaderna.

Ändringsförslag 4

WEEE-direktivet (omarbetning), artikel 7.1

Kommissionens textförslag	
Artikel 7 Insamlingsnivå 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.1 ska medlemsstaterna se till att tillverkarna eller de tredjeparter som agerar å tillverkarnas vägnar uppnår en lägsta insamlingsnivå på 65 %. Insamlingsnivån ska beräknas på grundval av den totala vikten av WEEE som har samlats in i enlighet med artiklarna 5 och 6 under ett visst år i medlemsstaten, uttryckt som en procentandel av den genomsnittliga vikten av elektriska och elektroniska produkter som har släppts ut på marknaden i medlemsstaten under de två föregående åren. Uppsamlingsnivån ska uppnås årligen med början 2016.	
Befintlig text	ReK:s ändringsförslag
	Artikel 7 Insamlingsnivå 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.1 ska medlemsstaterna se till att tillverkarna eller de tredjeparter som agerar å tillverkarnas vägnar uppnår en lägsta insamlingsnivå på 65 % för varje EEE-kategori som är upptagen separat i bilaga I till direktiv 20xx/xx/EG. Insamlingsnivån ska beräknas på grundval av den totala vikten av WEEE som har samlats in i enlighet med artiklarna 5 och 6 under ett visst år i medlemsstaten, uttryckt som en procentandel av den genomsnittliga vikten av elektriska och elektroniska produkter som har släppts ut på marknaden i medlemsstaten under de två föregående åren. Uppsamlingsnivån ska uppnås årligen med början 2016.

Motivering

På detta sätt blir punkt 23 i utkastet till yttrandet ett ändringsförslag till lagstiftningsförslaget.

Ändringsförslag 5

WEEE-direktivet (omarbetning), artikel 11.1 och 11.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Medlemsstaterna ska se till att tillverkare eller tredje part som handlar för deras räkning inrättar system, antingen enskilt eller kollektivt, i enlighet med gemenskapslagstiftningen för återvinning av WEEE som samlats in enskilt i enlighet med artikel 5. Medlemsstaterna ska prioritera återanvändning av hela apparater. Fram till den tidpunkt som avses i punkt 4 ska sådana apparater inte beaktas vid uträkningen av de mål som fastställs i punkt 2. 12. När det gäller allt WEEE som har samlats in separat och skickats för behandling i enlighet med artikel 6 artiklarna 8, 9 och 10 eller för förberedelse för återanvändning ska medlemsstaterna se till att följande minimi mål uppnås av tillverkarna senast den 31 december 2006 2011: a) För WEEE som omfattas av kategorierna 1 och 10 i bilaga I A till direktiv 20xx/xx/EG ska — 85 % återvinnas, återvinningskvoten ökas till minst 80 % av varje produkts genomsnittliga vikt och — 80 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas. återanvändningskvoten och materialåtervinningskvoten för komponenter, material och ämnen ökas till minst 75 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt. b) För WEEE som omfattas av kategorierna 3 och 4 i bilaga I A till direktiv 20xx/xx/EG ska — 80 % återvinnas, återvinningskvoten ökas till minst 75 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt, och — 70 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas. återanvändning och materialåtervinning av komponenter, material och ämnen ökas till minst 65 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt. c) För WEEE som omfattas av kategorierna 2, och 5-7 och 9 5-9 i bilaga I A till direktiv 20xx/xx/EG ska — 75 % återvinnas, återvinningskvoten ökas till minst 70 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt, och — 55 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas. återanvändning och materialåtervinning av komponenter, material och ämnen ökas till minst 50 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt. och d) För gasurladdningslampor ska 85 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas. ska kvoten för återanvändning och materialåtervinning av komponenter, material och ämnen uppnå minst 80 % av lampornas vikt.	1. Medlemsstaterna ska se till att tillverkare eller tredje part som handlar för deras räkning inrättar system, antingen enskilt eller kollektivt, i enlighet med gemenskapslagstiftningen för återvinning av WEEE som samlats in enskilt i enlighet med artikel 5. Medlemsstaterna ska prioritera återanvändning av hela apparater. Fram till den tidpunkt som avses i punkt 4 ska sådana apparater inte beaktas vid uträkningen av de mål som fastställs i punkt 2. 12. När det gäller allt WEEE som har samlats in separat och skickats för behandling i enlighet med artikel 6 artiklarna 8, 9 och 10 eller för förberedelse för återanvändning ska medlemsstaterna se till att följande minimi mål uppnås av tillverkarna senast den 31 december 2006 2011: a) För WEEE som omfattas av kategorierna 1 och 10 i bilaga I A till direktiv 20xx/xx/EG ska — 85 % återvinnas, återvinningskvoten ökas till minst 80 % av varje produkts genomsnittliga vikt och — 80 % 75 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas. återanvändningskvoten och materialåtervinningskvoten för komponenter, material och ämnen ökas till minst 75 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt. och — 5 % förberedas för återanvändning. b) För WEEE som omfattas av kategorierna 3 och 4 i bilaga I A till direktiv 20xx/xx/EG ska — 80 % återvinnas, återvinningskvoten ökas till minst 75 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt, och — 70 % 65 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas. återanvändning och materialåtervinning av komponenter, material och ämnen ökas till minst 65 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt. och — 5 % förberedas för återanvändning. c) För WEEE som omfattas av kategorierna 2; och 5-7 och 9 5-9 i bilaga I A till direktiv 20xx/xx/EG ska — 75 % återvinnas, återvinningskvoten ökas till minst 70 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt, och — 55 % 50 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas. återanvändning och materialåtervinning av komponenter, material och ämnen ökas till minst 50 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt. och — 5 % förberedas för återanvändning. d) För gasurladdningslampor ska 85 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas. ska kvoten för återanvändning och materialåtervinning av komponenter, material och ämnen uppnå minst 80 % av lampornas vikt.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Målen ska beräknas som procentuella andelar av vikten av det WEEE som samlas in separat och skickas till återvinningsanläggningar.	2. Målen ska beräknas som procentuella andelar av vikten av det WEEE som samlas in separat och skickas till återvinningsanläggningar.

Motivering

Europeiska kommissionen talar i sina förslag inte om att fastställa ett separat mål för återanvändning av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter. Det finns därför inga incitament för tillverkarna att förbereda sådant avfall för återanvändning. Om man lägger till detta mål till målet för avfall som ska materialåtervinnas kan detta stimulera tillverkarna att förbereda avfall för återanvändning. Man bör tänka på att många av dessa produkter kan återanvändas direkt eller efter smärre reparationer. Därför bör man fastställa ett separat mål för detta ändamål.

Ändringsförslag 6

WEEE-direktivet (omarbetning), artikel 12

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Medlemsstaterna ska se till att tillverkarna <u>senast den 13 augusti 2005</u> sörjer för åtminstone finansieringen av insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE från privathushåll som lämnats vid insamlingsanläggningar, vilka upprättats i enlighet med artikel 5.2. Medlemsstaterna bör i lämpliga fall uppmäna tillverkarna att stå för kostnaderna för de strukturer som krävs för insamling av WEEE från privathushåll. 2. För produkter som släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005 ska varje tillverkare vara ansvarig för finansieringen av de verksamheter i punkt 1 som avser avfall som härrör från dennes egna produkter. Tillverkaren kan välja att uppfylla detta åliggande antingen individuellt eller genom att delta i ett kollektivt system. Medlemsstater ska se till att en tillverkare, när denne släpper ut en produkt ut på marknaden, lämnar en garanti som visar att behandlingen av all WEEE kommer att finansieras samt att tillverkare klart märker sina produkter i enlighet med artikel 1115.2. Denna garanti ska säkerställa att de verksamheter i punkt 1 som avser denna produkt blir finansierade. Garantin får bestå i att tillverkaren deltar i lämpliga system för finansiering av behandlingen av WEEE, eller av en materialåtervinningsförsäkrans eller ett spärrat konto. Kostnaderna för insamling, behandling och miljövänligt bortskaffande ska inte visas separat för köparna vid tidpunkten för försäljning av nya produkter. 3. Ansvaret för finansieringen av kostnaderna för hanteringen av WEEE från produkter som släppts ut på marknaden före <u>den 13 augusti 2005</u> <u>det datum som anges i punkt 1</u> (s.k. historiskt avfall), ska bäras av ett eller flera system som alla tillverkare som finns på marknaden när kostnaderna uppstår proportionellt ska bidra till, till exempel i förhållande till deras respektive andel av de olika produktmarknaderna.	1. Medlemsstaterna ska se till att tillverkarna <u>senast den 13 augusti 2005</u> sörjer för åtminstone finansieringen av insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE från privathushåll som lämnats vid insamlingsanläggningar, vilka upprättats i enlighet med artikel 5.2. Medlemsstaterna bör i lämpliga fall uppmäna se till att tillverkarna att står för kostnaderna för insamlingen och de strukturer som krävs för insamling av WEEE från privathushåll. Ytterligare bestämmelser om metoderna för beräkning av kostnaderna för insamling och insamlingsanläggningar får fastställas av medlemsstaterna. 2. För produkter som släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005 ska varje tillverkare vara ansvarig för finansieringen av de verksamheter i punkt 1 som avser avfall som härrör från dennes egna produkter. Tillverkaren kan välja att uppfylla detta åliggande antingen individuellt eller genom att delta i ett kollektivt system. Medlemsstater ska se till att en tillverkare, när denne släpper ut en produkt ut på marknaden, lämnar en garanti som visar att behandlingen av all WEEE kommer att finansieras samt att tillverkare klart märker sina produkter i enlighet med artikel 1115.2. Denna garanti ska säkerställa att de verksamheter i punkt 1 som avser denna produkt blir finansierade. Garantin får bestå i att tillverkaren deltar i lämpliga system för finansiering av behandlingen av WEEE, eller av en materialåtervinningsförsäkrans eller ett spärrat konto. Kostnaderna för insamling, behandling och miljövänligt bortskaffande ska inte visas separat för köparna vid tidpunkten för försäljning av nya produkter. 3. Ansvaret för finansieringen av kostnaderna för hanteringen av WEEE från produkter som släppts ut på marknaden före <u>den 13 augusti 2005</u> <u>det datum som anges i punkt 1</u> (s.k. historiskt avfall), ska bäras av ett eller flera system som alla tillverkare som finns på marknaden när kostnaderna uppstår proportionellt ska bidra till, till exempel i förhållande till deras respektive andel av de olika produktmarknaderna.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska se till att tillverkarna under en övergångsperiod på 8 år (10 år för kategori 1 i bilaga I A) har möjlighet, vid tidpunkten för försäljning av nya produkter, att för köparna visa kostnaderna för insamling, behandling och miljövänligt bortskaffande. De nämnda kostnaderna ska inte överstiga de faktiska kostnaderna.	Medlemsstaterna ska se till att tillverkarna under en övergångsperiod på 8 år (10 år för kategori 1 i bilaga I A) har möjlighet, vid tidpunkten för försäljning av nya produkter, att för köparna visa kostnaderna för insamling, behandling och miljövänligt bortskaffande. De nämnda kostnaderna ska inte överstiga de faktiska kostnaderna.
4. Medlemsstaterna ska se till att tillverkare som tillhandahåller elektriska eller elektroniska produkter genom metoder för distanskommunikation även uppfyller kraven enligt denna artikel för den produkt som tillhandahålls i den medlemsstat där köparen av produkten är bosatt.	4. Medlemsstaterna ska se till att tillverkare, och tredje part som handlar på tillverkarnas vägnar, årligen rapporterar om finansieringen av och kostnaderna för insamling, behandling och bortskaffande. Ytterligare bestämmelser om rapportens utformning kan läggas till. Åtgärder för att genom tillägg ändra mindre väsentliga delar av direktivet ska göras i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll, enligt hänvisningen i artikel 18.3. 4. Medlemsstaterna ska se till att tillverkare som tillhandahåller elektriska eller elektroniska produkter genom metoder för distanskommunikation även uppfyller kraven enligt denna artikel för den produkt som tillhandahålls i den medlemsstat där köparen av produkten är bosatt.

Motivering

Detta är så viktigt att tillverkarna måste ha en klar och tydlig skyldighet att stå för kostnaderna för insamlingen och för de stationer som krävs för insamling av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter, med början vid insamlingen av det elektriska avfall som uppstår då produkten har slutat användas. Tillverkarnas ansvar bör obligatoriskt utökas till att omfatta kostnaderna för separat insamling från hushållen för att säkerställa ökad harmonisering av det ekonomiska ansvaret och lika villkor i EU.

Bryssel den 4 december 2009.

Regionkommitténs
ordförande
Luc VAN DEN BRANDE